

Förordning om kompletterande pedagogisk utbildning som leder till ämneslärarexamen;

utfärdad den 26 maj 2011.

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde

1 § I denna förordning finns det bestämmelser om högskoleutbildning på grundnivå och avancerad nivå. Utbildningen syftar till att komplettera tidigare tillägnade ämneskunskaper i andra undervisningsämnen än yrkesämnen för att studenten ska kunna avlägga ämneslärarexamen enligt bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100). Utbildningen benämns kompletterande pedagogisk utbildning.

Vad utbildningen avser

2 § Utbildningen ska avse utbildningsvetenskaplig kärna och verksamhetsförlagd utbildning, förlagd inom relevant verksamhet och ämne. I den utbildningsvetenskapliga kärnan ska det ingå studier i ämnesdidaktik.

Tillämpliga bestämmelser

3 § I högskolelagen (1992:1434) finns det grundläggande bestämmelser om högskoleutbildning. Högskoleförordningen (1993:100) ska tillämpas på utbildningen, om inte något annat följer av denna förordning.

Med högskolor avses i denna förordning även universitet.

Särskild behörighet

4 § För särskild behörighet till kompletterande pedagogisk utbildning gäller 5–7 §§ i denna förordning i stället för bestämmelserna om särskild behörighet i 7 kap. 8–11 §§ och 25 §§ högskoleförordningen (1993:100).

Bestämmelserna om undantag från något eller några behörighetsvillkor i 7 kap. 3 § högskoleförordningen gäller även behörighetsvillkor enligt denna förordning.

5 § Särskild behörighet till kompletterande pedagogisk utbildning som leder till ämneslärarexamen med inriktning mot arbete i grundskolans års-

SFS 2011:686

kurs 7–9 har den som har ämneskunskaper i ett undervisningsämne i grundskolans årskurs 7–9 som motsvarar ämnesstudier om minst 90 högskolepoäng.

Högskolan får bestämma vilket undervisningsämne kravet i första stycket ska avse.

6 § Särskild behörighet till kompletterande pedagogisk utbildning som leder till ämneslärarexamen med inriktning mot arbete i gymnasieskolan har den som har ämneskunskaper i ett undervisningsämne i gymnasieskolan som motsvarar ämnesstudier om minst 120 högskolepoäng.

Högskolan får bestämma vilket undervisningsämne kravet i första stycket ska avse. Ämnet får dock inte vara ett yrkesämne.

7 § Särskild behörighet till utbildning som avses i 5 eller 6 § har också den som genom svensk eller utländsk utbildning, praktisk erfarenhet eller på grund av någon annan omständighet har förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen.

Urval

8 § Vid urval ska hänsyn tas till den sökandes meriter och förmåga att tillgodogöra sig utbildningen. I stället för bestämmelserna om urval i 7 kap. 12 § andra och tredje styckena, 13–19, 23, 26 och 27 §§ högskoleförordningen (1993:100) får högskolan meddela föreskrifter om vilka urvalsgrunder som ska användas.

Ämneslärarexamen

9 § För ämneslärarexamen som avläggs efter det att en student har gått igenom kompletterande pedagogisk utbildning gäller de krav som anges i 10–14 §§.

För ämneslärarexamen som avses i första stycket är 6 kap. 5 § andra stycket högskoleförordningen (1993:100) och bilaga 4 till den förordningen inte tillämpliga.

10 § Ämneslärarexamen som avses i 9 § med inriktning mot arbete i grundskolans årskurs 7–9 och som omfattar ämnesstudier i ett undervisningsämne avläggs på grundnivå och uppnås efter att studenten har fullgjort kursfordringar om 180 högskolepoäng. För examen krävs att

1. studenten har gått igenom kompletterande pedagogisk utbildning,
2. kursfordringarna omfattar ämnesstudier om 90 högskolepoäng i ett undervisningsämne, och
3. studenten inom ramen för kursfordringarna har fullgjort minst ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 15 högskolepoäng.

Det som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100) om att inriktningen ges med ett begränsat antal ämneskombinationer gäller inte för ämneslärarexamen som avses i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket och om annat inte följer av andra stycket gäller de krav för ämneslärarexamen som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen och som inte motsvaras av kraven i första stycket.

11 § Ämneslärarexamen som avses i 9 § med inriktning mot arbete i grundskolans årskurs 7–9 och som omfattar ämnesstudier i två undervisningsämnen avläggs på grundnivå och uppnås efter att studenten har fullgjort kursfordringar om 225 högskolepoäng. För examen krävs att

1. studenten har gått igenom kompletterande pedagogisk utbildning,
2. kursfordringarna omfattar ämnesstudier om 135 högskolepoäng i två undervisningsämnen, och
3. studenten inom ramen för kursfordringarna har fullgjort minst ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 15 högskolepoäng.

Det som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100) om att inriktningen ges med ett begränsat antal ämneskombinationer gäller inte för ämneslärarexamen som avses i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket och om annat inte följer av andra stycket gäller de krav som anges för ämneslärarexamen i bilaga 2 till högskoleförordningen och som inte motsvaras av kraven i första stycket.

Första–tredje styckena gäller inte när examen omfattar ämnesstudier i två av undervisningsämnena svenska, samhällskunskap eller musik.

12 § Ämneslärarexamen som avses i 9 § med inriktning mot arbete i grundskolans årskurs 7–9 och som omfattar ämnesstudier i tre undervisningsämnen eller två av undervisningsämnena svenska, samhällskunskap eller musik avläggs på avancerad nivå. För examen krävs att studenten har gått igenom kompletterande pedagogisk utbildning.

Det som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100) om att inriktningen ges med ett begränsat antal ämneskombinationer gäller inte för ämneslärarexamen som avses i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket och om annat inte följer av andra stycket gäller de krav för ämneslärarexamen som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen.

13 § Ämneslärarexamen som avses i 9 § med inriktning mot arbete i gymnasieskolan och som omfattar ämnesstudier i ett undervisningsämne avläggs på grundnivå och uppnås efter att studenten har fullgjort kursfordringar om 210 högskolepoäng. För examen krävs att

1. studenten har gått igenom kompletterande pedagogisk utbildning,
2. kursfordringarna omfattar ämnesstudier om 120 högskolepoäng i ett undervisningsämne, och
3. studenten inom ramen för kursfordringarna har fullgjort minst ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 15 högskolepoäng.

Det som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100) om att inriktningen ges med ett begränsat antal ämneskombinationer gäller inte för ämneslärarexamen som avses i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket och om annat inte följer av andra stycket gäller de krav för ämneslärarexamen som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen och som inte motsvaras av kraven i första stycket.

14 § Ämneslärarexamen som avses i 9 § med inriktning mot arbete i gymnasieskolan och som omfattar ämnesstudier i två undervisningsämnen avläggs på avancerad nivå. För examen krävs att studenten har gått igenom kompletterande pedagogisk utbildning.

SFS 2011:686

Det som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100) om att inriktningen ges med ett begränsat antal ämneskombinationer gäller inte för ämneslärarexamen som avses i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket och om inte annat följer av andra stycket gäller de krav för ämneslärarexamen som anges i bilaga 2 till högskoleförordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

På regeringens vägnar

JAN BJÖRKLUND

Charlotte Abrahamsson
(Utbildningsdepartementet)